

14 stycznia 2023 roku 20-to osobowa grupa geodetów z gdańskiego SGP uczestniczyła w spektaklu operowym „Cyrulik sewilski” - Gioacchino Rossiniego.

Żaden chyba bohater operowy nie wzbudza takiego śmiechu i takiej sympatii jak sewilski golibroda. Za sprawą fenomenalnej komedii Beaumarchais'go Figaro, bo o nim tu mowa, wymyśla niegroźne intrygi, sprzeciwia się nieprawości i jednocześnie bawi do łez. Niezwykle żywiołowa muzyka Rossiniego nadaje tym miłosnym perypetiom niesłychanej dynamiczności. Tempo i energia bijąca z tego dzieła młodego kompozytora towarzyszyły już powstawaniu *Cyrulika*: wedle obiegowej legendy libretto powstało w 12 dni, a muzyka do całej opery w niespełna dwa tygodnie. Pomimo licznych problemów podczas samej premiery, która stała się wielkim niepowodzeniem, opowieść o Figarze zyskała rozgłos, a Rossini stał się jednym z najpopularniejszych kompozytorów swoich czasów. Premiera odbyła się 16 listopada 2018 r. Balet, Chór i Orkiestra Opery Bałtyckiej w Gdańsku. Czas trwania 3 h (1 przerwa).

Źródło:

<https://operabaaltycka.pl/pl/repertuar/cyrulik-sewilski#0>

Gioacchino Antonio Rossini przyszedł na świat 29 lutego 1792 r. we włoskim Pesaro. Jego rodzina była bardzo muzyczna: ojciec Giuseppe grał na trąbce, a matka Anna parała się śpiewem. Jako mały chłopiec Gioacchino pobierał lekcje śpiewu oraz gry na waltorni i wiolonczeli. W wieku 15 lat wstąpił do bolońskiego liceum o profilu muzycznym, w którym uczył się kompozycji. Jednocześnie pracował również nad własnym samorozwojem i studiował wielkich mistrzów (głównie Mozarta i Haydna). W 1810 r. rzucił szkołę i mając możliwość wystawienia swojego utworu w Wenecji, skomponował operę pt. „Weksel małżeński”, która dała początek jego karierze. Trzy lata później odniósł swoje pierwsze sukcesy po wystawieniu opery seria „Tankred” oraz opery buffa pt. „Włoszka w Algierze”. Wkrótce Rossini podpisał kontrakt nakazujący mu pisanie dwóch oper rocznie, czego rezultatem były takie dzieła jak: „Zygmunt”, „Elżbieta, królowa Anglii”, „Turek we Włoszech”. W 1816 r. doszło do premiery jednego z najwspanialszych arcydzieł opery buffa, czyli „Cyrulika sewilskiego” o lekkim dowcipie i mistrzowskiej konstrukcji. W kolejnych latach Rossini stworzył swoje kolejne arcydzieła: „Otella”, „Kopciuszek”, „Srokę złodziejkę” i „Mojżesza w Egipcie”.

Zmarł w Paryżu w dniu 13 listopada 1868 r. W ostatnim okresie twórczej działalności Rossiniego powstały takie perełki jak: „Stabat Mater”, „Grzechy starości” oraz „Mała msza uroczysta”. Gioacchino Rossini był przede wszystkim twórcą operowym, choć pod koniec swojego życia napisał również utwory religijne, kameralne oraz pieśni.

Źródło:

<http://agencjafilharmonia.pl/gioacchino-rossini/>

WARTO WIEDZIEĆ:

Pierwszy spektakl operowy w Gdańsku („Le nozze d'Amore e di Psiche” Marco Scacchiego) wystawili w 1646 roku artyści teatru królewskiego z okazji przyjazdu Ludwika Marii Gonzagi - małżonki króla Władysława IV. Dla umożliwienia jego wystawienia rozbudowano Szkołę Sermierczą, by mogła zmieścić trzy tysiące widzów. W następnych latach obiekt wykorzystywały zespoły przyjezdne, a stały teatr opery rozpoczął działalność w 1753 roku, zaś w 1773 r. wzniesiono dla niego nową siedzibę.

Już po zaborach aktor Teatru Narodowego Tomasz Truskolaski wystawił pierwszą operę w języku polskim „Wesele wiejskie”. W następnych latach opera w Gdańsku rozwijała się, a jej wysoką rangę poświadcza wystawianie premier kolejnych spektakli krótko po prapremierach. W dniu 3 września 1915 r. została otwarta hala sportowo-widowiskowa na 2000 miejsc (niem. *Sporthalle*). Hala została po II wojnie światowej adaptowana na siedzibę opery. Gmach (z dobudowanym reprezentacyjnym foyer) uzyskał obecny kształt w 1982^[5]. Jest to najmniejsza sala operowa w Polsce.

Pierwsza premiera Studia Operowego, uważana za początek historii Opery Bałtyckiej, odbyła się 28 czerwca 1950 roku, kiedy to wystawiono Eugeniusza Oniegina Piotra Czajkowskiego. W dniu 1 maja 1953 r. Studio Operowe i Orkiestra Filharmoniczna zostały połączone w *Państwową Operę i Filharmonię Bałtycką*, mieszczącą się w obecnym budynku przy alei Zwycięstwa 15. W ciągu wielu lat

dokonywano różnych przeróbek, adaptacji i modernizacji starego budynku, rozpoczętego przebudową sceny w 1955 r., a później, w latach 1972-1982, reszty budynku. W roku 1994 rozdzielono definitywnie operę od filharmonii (filharmonia zmieniła siedzibę i dyrektora) i opera stała się samodzielną instytucją artystyczną pod nazwą *Państwowa Opera Bałtycka*.

Spektakle produkowane przez Operę Bałtycką brały udział w licznych międzynarodowych projektach. Wielkim sukcesem była Nagroda Niemieckich Krytyków, w 1986 roku gdańskie „Nabucco” uznano za najlepsze przedstawienie zagranicznego prezentowane na niemieckich scenach.

W maju 2011 roku zawiązał się Komitet Obywatelski Budowy Nowej Opery Bałtyckiej, która ma być nowym, większym i nowocześniejszym gmachem instytucji. Z dniem 23 kwietnia 2012 roku zmieniono nazwę *Państwowej Opery Bałtyckiej*. Nową nazwą jest: *Opera Bałtycka w Gdańsku*.

Źródło:

https://pl.wikipedia.org/wiki/Opera_Ba%C5%82tycka

WIĘCEJ: <https://operabałtycka.pl/pl/historia>

P.S.

...kolejny „kulturalny wypad” zaplanowano na wiosnę br. do *Polskiej Filharmonii Bałtyckiej im. Fryderyka Chopina w Gdańsku*, na wyspie Ołowianka ☺

<https://gdansk.sgp.geodezja.org.pl/informacje/geodeci-w-operze/>